Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

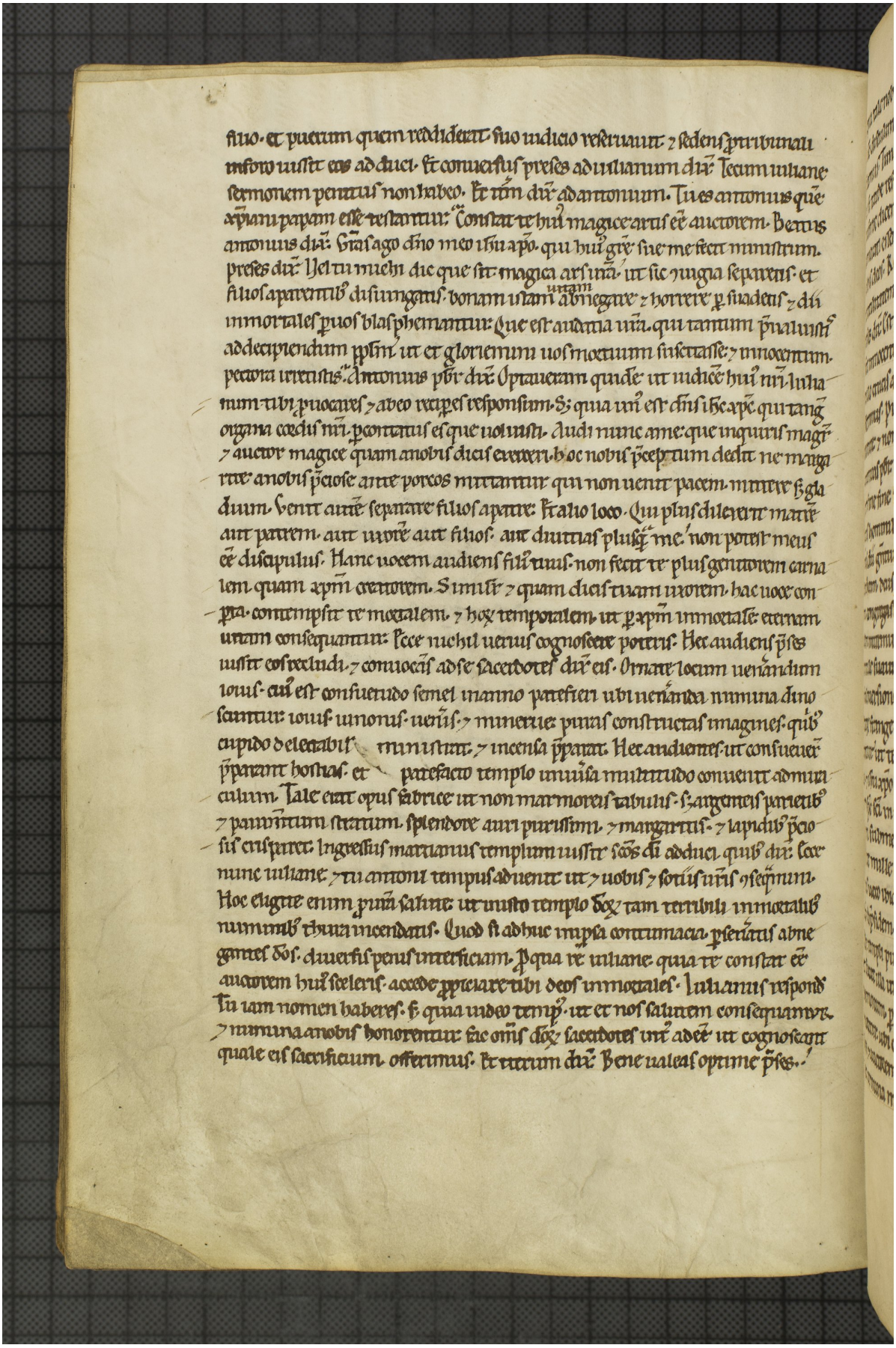

filuo. et puerum quem reddiderat suo iudicio reseruauit. ⁊ sedens pro tribunali
iussit eos adduci. Et conuersus preses ad iulianum dix̄. Tecum iuliane
sermonem penitus non habeo. Et rūn dix̄ ad antonium. Tu es antonius qui
xp̄ianus papam esse testaris. Constat te huj̄ magice artis eē auctorem. Beatus
antonius dix̄. Gr̄as ago d̄no meo ihu xp̄o. qui huj̄ gr̄e. me fecit ministrum.
preses dix̄. Vel tu mihi dic que sit magica ars inā. ut sic iugia sequens. et
filios a parentib⁹ dissuingatis. bonam uitam abnegare ⁊ horrere p̄ quas deos ⁊ dii
immortales quos blasphemantur. Que est audacia una. qui tantum p̄ualuisti
ad decipiendum pplm̄. ut et gloriemini uos mortuum suscitasse. ⁊ innocentium
peccata ablatis. Antonius p̄br dix̄. Optaueram quidē ut iudicē huj̄ nr̄i iuliani
num tibi p̄uocatus. ⁊ adeo recepi responsum. ꝙ qua unū est d̄ns ihc xp̄c qui tang
organa cordis nr̄i possessus esque habitat. dudū nunc ame. que inquiris magr̄
⁊ auctor magice quam a nobis dicis exerceri. hoc nobis p̄ceptum dedit ne mag
rie a nobis p̄cepte ante porcos mittantur qui non uenit pacem mittere ꝙ gla
dium. Venit aut̄ separare filios a patre. Et alio loco. Qui plus diligerit matr̄
aut patrem. aut uxor̄ aut filios. aut diuitias plusq̄ me. non potest meus
eē discipulus. Hanc uocem audiens filius tuus. non fecit te plus genitorem carna
lem. quam xp̄m creatorem. Similr̄ ⁊ quam dicis tuam uxorem. hac uoce con
pta. contempsit te mortalem. ⁊ hoc temporalem. ut p̄ xp̄m immortale. eternam
unam consequantur. Fece michi uerius cognoscere potens. Hec audiens p̄ses
iussit cohercludi. ⁊ conuocat̄ ad se sacerdotes dix̄ eis. Ornate locum uenandum
iouis. cui est consuetudo semel in anno parcheti ubi uenanda numina dic
santur. iouis. unonis. ueneris. ⁊ minerue. puras constructas imagines. quib⁹
cupido delectabit. ministrum. ⁊ incensa p̄parat. Hec audientes. ut consueuer
p̄parent hostias. et parefacto templo infinita multitudo conuenit ad mira
culum. Tale erat opus fabrice. ut non marmoreis tabulis. sed argenteis parietib⁹
⁊ pauimentum stratum. splendore auri purissimi. ⁊ margaritis. ⁊ lapidib⁹ pco
sis constaret. Ingressus martianus templum iussit sōs d̄i adduci. quib⁹ dix̄. Ecce
nunc iuliane. ⁊ tu antoni tempus aduenit ut ⁊ uobis ⁊ sortis uestre. sic̄ numi
Hoc elegit enim p̄ua salus. ut uasto templo dec̄ tam terribili immortalib⁹
numinib⁹ thura incendatis. Quod si adhuc impia contumacia. p̄sistatis abne
gantes d̄os. diuersis penis interficiam. Pqua re iuliane. quia te constat eē
auctorem huj̄ sceleris. accede p̄piciare tibi deos immortales. Iulianus respond
Tu iam nomen haberes. ꝙ qua uideo temp⁹. ut et nos salutem consequamur
⁊ numina a nobis honorentur. Hec omnis dec̄ sacerdotes unā adeē ut cognoscant
quale eis sacrificium. offerimus. Et rursum dix̄. Bene ualeas optime p̄ses.